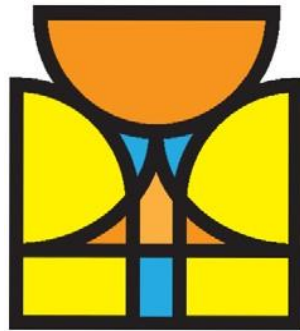

**Druhý Sbor
Českobratrské Církve Evangelické
V Praze 3 – Žižkově**

2024

9

*Epištola Žižkovským
Neděle 17. března 2024*

*Sud' mne, ó Bože
Dopomoz mi, Bože, k právu
(Ž 43)*

POZDRAV

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, srdečně Vás zdravím z našeho žižkovského sboru. Přeji vám pokojný čas.

Dnešní bohoslužby vedla s. kurátorka Eva Potměšilová. Dnešní sbírka byla určena na Cestu Domů. Děkujeme za Vaši štědrost i za to, že pamatujete na náš sbor.

Tento víkend od pátku 15.3. do neděle 17.3. jsem strávila spolu s konfirmandy, vikářkou Eliškou a kolegy faráři v Soběslavi. Jedná se o společný projekt sborů: Žižkov, Vršovice, Vinohrady a Jarov. Ubytování jsme byli v Diakonii Rolnička. Naším hlavním tématem byla otázka vztahu k lidem s postižením. V sobotu dopoledne jsme si povídali se zajímavými hosty. Přišla za námi paní Renata Štaubrová, koordinátorka dobrovolníků, která v Rolničce pracuje téměř od jejího vzniku a paní Lenka, klientka Rolničky. Po obědě jsme se vydali na výlet po okolí. Večer následovaly hry, film a pobožnost. Bohoslužeb jsme se účastnili v Soběslavi. Na farní zahradě si opekli buřty a vydali se na cestu zpět domů.

Program následujícího týdne:

V pondělí v 17:30h se sejde Tensing.

V úterý v 18h se sejdou děti.

Ve středu v 9:30h se koná setkání maminek s malými dětmi a od 20:20h Biblická půlhodinka online.

Výroční sborové shromáždění je naplánováno na neděli 7. dubna. Poohlédneme se za uplynulým rokem. Rovněž při něm proběhne moje opakovaná volba na následující období. Děkuji vám za důvěru, vážím si toho a těším se na další společná léta.

Společně s Diakonií (SCPS) letos pořádáme dětský **přífarský tábor**. Konat se bude od 19.8. do 23.8.

Letošní sborová dovolená se koná v termínu od 28.8. do 1.9. Pobývat budeme v Hoješíně u Seče. Rezervujte si, prosím, tyto termíny.

Jsem Vám k dispozici pro osobní rozhovory, návštěvu, modlitbu, praktickou pomoc, stačí dát vědět mailem nebo telefonem.

Těším se na Vás, Vaše farářka Olga Mrázková

ČTENÍ: Mt 4, 1-11

Tedy byl Ježíš Duchem vyveden na poušť, aby byl pokoušen od d'ábla. ² Postil se čtyřicet dní a čtyřicet nocí, až nakonec vyhladověl. ³ Tu přistoupil pokušitel a řekl mu: "Jsi-li Syn Boží, řekni, ať z těchto kamenů jsou chleby." ⁴ On však odpověděl: "Je psáno: 'Ne jenom chlebem bude člověk živ, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.'" ⁵ Tu ho vezme d'ábel na do svatého města, postaví ho na vrcholek chrámu ⁶ a řekne mu: "Jsi-li Syn Boží, vrhni se dolů; vždyť je psáno: 'Svým andělům dá příkaz a na ruce tě vezmou, abys nenarazil nohou na kámen!'" ⁷ Ježíš mu pravil: "Je také psáno: 'Nebudeš pokoušet Hospodina, Boha svého.'" ⁸ Pak ho d'ábel vezme na velmi vysokou horu, ukáže mu všechna království světa i jejich slávu ⁹ a řekne mu: "Toto všechno ti dám, padneš-li přede mnou a budeš se mi klanět."

¹⁰ Tu mu Ježíš odpoví: "Jdi z cesty, satane; neboť je psáno: 'Hospodinu, Bohu svému, se budeš klanět a jeho jediného uctívat.'" ¹¹ V té chvíli ho d'ábel opustil, a hle, andělé přistoupili a obsluhovali ho.

TEXT: Jr 12, 1-5

Jsi spravedlivý, Hospodine, i když s tebou vedu spor. Chci s tebou mluvit o tvých soudech: Proč je úspěšná cesta svévolníků? Všichni, kdo se dopouštějí věrolomnosti, žijí si v klidu. ² Zasadil jsi je a oni zakořenili, vyrůstají a nesou plody. Jsi blízko, mají tě v ústech, ale daleko jsi jejich ledví. ³ Ty mě, Hospodine, znáš a vidíš mě, zkoušíš mé srdce, je s tebou. Vytríd' je jak ovce na porážku, zasvěť je ke dni pobíjení. ⁴ Jak dlouho ještě bude země truchlit a bylina schnout na všech polích? Pro zlobu těch, kdo na ní

bydlí, jsou vyhlazována zvířata i ptactvo. Ale říkají: "Do naší budoucnosti Bůh nevidí." 5 Běžel jsi s pěšími a unavili tě; jak bys chtěl závodit s koni? V pokojné zemi žiješ v bezpečí, co si počneš v houštinách Jordánu?

KÁZÁNÍ (Eva Potměšilová)

Oddíl, který jsme právě slyšeli, je jedním z mnoha těch, které nám proroka Jeremiáše představují jako člověka bolesti a utrpení. Jeremiáš prochází vším tím utrpením pro své povolání k nesnadnému úkolu Božího proroka. Je plný nářku nad svévolí vyvoleného lidu, plný lítosti nad neporozuměním a odporem i toho nejbližšího okolí. Bůh jej vyzval ke spolupráci na obnově života lidí, ale on zakouší jen zášť a odpor.

Když jej Bůh zavolal, vydal se Jeremiáš do služby s odhodláním a při svém povolání byl přesvědčen, že zřetelně slyší Boží ujištění: "*Budu s tebou.*" Ale nyní se sám musí ptát: Je tomu skutečně tak? Je s ním Bůh, jak slíbil? Jak je vlastně možno vidět, vnímat Boží blízkost? Přiznávám, že i mně se stává, že si tím tak docela jistá nejsem. Jeremiáš ale při všech těch pochybnostech kolem vlastního úkolu a osobní situace zůstává přesvědčen o správnosti Božích požadavků vůči lidu. Věří, že Bůh je spravedlivý a víra ho vede k tomu, že chce porozumět té na první a mnohdy i na druhý pohled zvláštní, člověku nesnadno pochopitelné Boží

spravedlnosti. Chce porozumět tomu, jak Bůh prosazuje pravdu a hájí ty, kteří mu věří a slouží. Právě proto, že mu jeho vlastní zkušenost jakoby našeptávala něco o podivnosti Boží spravedlnosti či jisté Boží nedůslednosti v jejím prosazování, právě proto se pře s Bohem, proto aby pochopil rozpor mezi vůlí Boží a vůlí lidskou. Hledá ve svém sporu odpověď na otázku: V čem tkví Boží spravedlnost? Co je tou nejhlubší podstatou spravedlnosti Božích soudů v tomto světě.

Musím přiznat, že Jeremiášovi v jeho sporu i dnes dobře rozumím. Prožíváme stejnou rozporuplnost v našem životě, ve světě kolem nás. Jako kdyby popisoval současnost. Jak dobře se mají mnozí, kdo jsou sobečtí a žijí nepoctivě, co všechno některým lidem prochází! A zastane-li se někdo pravdy a práva, nemívá ani dnes na růžích ustláno.

Jeremiáš zakouší tuto nespravedlnost sám na sobě. Ale v jeho sporu s Bohem mu nejde především o jeho samého, jde mu skutečně především o podstatu věci. O spravedlnost nad těmi, kteří neberou Boží vůli vážně, kteří žijí jen pro svůj prospěch a nic jim nevadí, že svým jednáním ničí vše kolem. *"Jak dlouho bude ještě země truchlit a bylina schnout na všech polích. Pro zlobu těch, kdo na ní bydlí, jsou vyhlazována zvířata i ptactvo. Ale oni říkají: Do naší budoucnosti Bůh nevidí."* (12,4).

Jeremiáše trápí, když vidí, co všechno dokáže způsobit

lidská soběstřednost, sobectví, neochota přijmout odpovědnost za své jednání, nechť uznat svou chybu.

"Chci s tebou mluvit o tvých soudech. Proč je úspěšná cesta svévolníků?" Komu tedy platí a jak působí Boží soudy? Proč Bůh nezasáhne proti těm, kdo bezostyšně žijí na cizí účet?

Vždyť ani Jeremiáše nemůžou oklamat. *"Jejich ledví je daleko od tebe Bože."* Jejich jednání nemá nic společného s Bohem - s láskou, s odpuštěním, s porozuměním bližnímu i celému stvoření. A když toto rozpoznává Jeremiáš, jak by to neviděl Bůh. Jak tedy může Bůh stále trpět svévolníky? Je třeba, aby se konečně prosadila Boží spravedlnost, je třeba se jich zbavit. V zájmu celého Božího stvoření, které tolik trpí lidskou svévolí, chce Jeremiáš se všemi, kdo působí zkázu a rozklad skoncovat. Radí Bohu, ne, žádá ho: *"Vytríd' je jako ovce na porážku."* Vždyť jim nezáleží na budoucnosti, na ničem, z čeho nemají právě prospěch. Ať tedy zmizí.

Myslím, že mu dobře rozumíme. Někdy se člověku opravdu nad všemi těmi nehoráznostmi a nepravostmi, se kterými se setkáváme a o kterých se denně doslýcháme, chce do nebe volat: Dost už! S Jeremiášem. *„Vytríd' je jako ovce na porážku!“*

Ale to, co Jeremiáš slyší v odpověď na své volání je zvláštní. Není to ani Boží ANO, ani Boží NE. Jeremiáš si jistě právem zoufá nad vším tím zlem a žádá prosazení spravedlnosti. Jenže jím navržené řešení není správnou cestou, ale jen slepou uličkou.

Slyšeli jsme v prvním čtení příběh o Ježíšově pokušení na poušti. Jde v něm o podobný zápas před Boží tváří jako je Jeremiášův spor. Taky tady jde o Boží nárok, o důvěru v Boží moc, o Boží spravedlnost. Ale Ježíš tam na poušti rozpoznal krátkodechost a neúčinnost prostředků nabízených Satanem k vyřešení problémů lidské společnosti. Boží království, Boží spravedlnost nelze prosazovat zázračnou proměnou kamenů ve chleby ani nastolením vlády silné ruky.

Proto Jeremiáš slyší tu zvláštní odpověď: *"Běžel jsi s pěšími a unavili tě, jak bys chtěl závodit s koňmi? V pokojné zemi žiješ v bezpečí, co si počneš v (nebezpečných) houštinách Jordánu?"* Hospodin učí Jeremiáše i nás nové odvaze a vytrvalosti. Musíme pochopit, že zápas se zlem je mnohem těžší, než předpokládáme. To skutečně těžké máme možná teprve před sebou. Máme být připraveni na úzkou cestu, plnou kamení, lidské zloby a odmítání. Možná ještě daleko užší a neschůdnější cestu, než po jaké jdeme či klopýtáme teď.

Právě v dnešní době, kdy jakoby svévole a zloba narůstaly do obludných rozměrů, kdy země opravdu často truchlí a hyne bezohledným využíváním, kdy lidské vztahy tak často připomínají poušť vyprahlou a bez života, právě do této neutěšené doby k nám zaznívají slova z proroctví Jeremiášova s neodbytnou naléhavostí: Právě teď nesmíte vzdát zápas o Boží pravdu a jeho království. Nemůžeme to vzdát ani žádat na Bohu, aby zlé zlikvidoval, aby už konečně ukázal, jak si se zlem dovede poradit. Právě my nemůžeme takto uvažovat. Vždyť už známe ten Boží způsob prosazování spravedlnosti. My už víme, jak Bůh na všechny jeremiášovsky laděné stesky odpověděl - jedinečným způsobem v Ježíšově příběhu. V jeho utrpení, smrti a vzkříšení už je zlo poraženo, a přitom i ten nejbídnější hříšník není předem vyřazen z Boží milosti, má ještě možnost. To je řešení - ne naše „Už dost“ - ne konec, ale východisko. Velikonoční svátky se kvapem blíží a my budeme moci přes Ježíšův kříž znovu za prázdným hrobem zahlédnout způsob, jakým Bůh skoncoval se zlem. Ne po našem, ne naší spravedlností. Vírou zahlédáme ve velikonočních událostech Boží řešení - Boží spravedlnost.

Ano asi nezabráníme našemu srdci, aby se bouřilo při úvahách o Božích soudech a spravedlnosti v souvislosti s tím, co zažíváme a co se kolem nás - do nebe volající -

děje, Jsou to vážné věci, nelze to vše přehlížet. Patří k víře, abychom před zlobou a nespravedlností nezavírali oči. A patří ke křesťanskému životu snaha odstraňovat důsledky zla v tomto světě. I my se přeme s Bohem, když se nám zdá, že čeho je moc, toho je příliš. A je to tak správně, necháme-li ovšem také znít v našem srdci tu Boží odpověď.

Kristova láska a jeho oběť nám nabízejí schopnost postavit se proti zlu, zároveň však vidět člověka, který má mít ještě šanci. Kristova oběť, jeho kříž a utrpení nás zvou na úzkou cestu, kde budeme muset po jeremiášovsku dobíhat nejen pěší ale i závodit s koňmi. To těžší nás možná teprve čeká. Ale zato je to Boží cesta, Boží východisko a náš cíl.

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Pane Ježíši Kriste,

Ty znáš naši netrpělivost, když se vše neděje podle našich představ, o tom, co je či není spravedlivé.

Znáš nás a víš, jak často bychom raději složili ruce v klín, utekli, nebo naopak odpláceli stejnou mincí.

Prosíme Tě o tvé napomínání. Je nám ho zapotřebí.

Prosíme, ať ve Tvém Slovu nalézáme vodítka – směrovky pro naši cestu následování.

Přimlouváme se za všechny, kteří svým rozhodováním ovlivňují životy mnohých lidí. Dávej jim moudrost a pokoru.

Přimlouváme se za všechny, kteří mají trápení – pro zlobu druhých, pro nouzi, pro nemoc, pro ztrátu blízkého člověka, pro samotu. Potěšuj je a dej, aby jim někdo byl ku pomoci.

POSLÁNÍ: Žd 4, 12-16

12 Slovo Boží je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce. 13 Není tvora, který by se před ním mohl skrýt. Nahé a odhalené je všechno před očima toho, jemuž se budeme ze všeho odpovídat. 14 Protože máme mocného velekněze, který vstoupil až před Boží tvář, Ježíše, Syna Božího, držme se toho, co vyznáváme. 15 Nemáme přece velekněze, který není schopen mít soucit s našimi slabostmi; vždyť na sobě zakusil všechna pokušení jako my, ale nedopustil se hříchu. 16 Přistupme tedy směle k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství a našli milost a pomoc v pravý čas.

POŽEHNÁNÍ:

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho, a Pána našeho Ježíše Krista.

PROGRAM BOHOSLUŽEB VELIKONOCE 2024

28. 3. Zelený čtvrtek: společná četba pašijí od 19h

29.3. Velký pátek: společné bohoslužby žižkovských sborů, vršovického a vinohradského. Bohoslužby se konají od 9:30h (je ale třeba přijít do 9:15h) **ve sboru ČCE na Vinohradech**, bude vysluhována večeře Páně. Bohoslužby budou přenášeny Českou televizí. (U nás se bohoslužby nekonají.)

31. 3. Boží hod Velikonoční: bohoslužby s večeří Páně, od 9:30h jako obvykle u nás.

7. 4. Bohoslužby (od 9:30h) a následně

Výroční sborové shromáždění

Společný oběd

Návrh programu výročního sborového shromáždění

Ustavení, prezence

Schválení programu

Volby zapisovatelů, skrutátorů, verifikátorů

Zpráva o životě sboru za uplynulý rok

Opakovaná volba s. farářky Olgy Mrázkové

Zpráva o hospodaření sboru za uplynulý rok

Zpráva revizorů hospodaření

Informace ohledně vestavby

Návrh rozpočtu na rok 2025

Rozprava ke zprávám + rozhodnutí o nich, schválení rozpočtu

Volné návrhy a připomínky z pléna + hlasování o nich

Zakončení

KONTAKTY

Druhý sbor ČCE v Praze 3 – Žižkově
Čajkovského 1639/10,
130 00 Praha 3

tel: 222 722 753, 739 244 619

E-mail: zizkov2@evangnet.cz

Web: <https://zizkov2.evangnet.cz>

farářka: Olga Mrázková, tel: 608 474 527,

E-mail: olimrazkova@seznam.cz

Úřední hodiny: po 17-19; jindy (po dohodě)

kurátorka: Eva Potměšilová, tel: 604 180 711,

E-mail: eva.potmesilova@seznam.cz

správa domů: Petr Klas, tel. 603 559 984

E-mail: domycajkov@seznam.cz

úřední hodiny: po: 8h-12h, 16h-18h; út, st a pá: 8h-9h;

čt: 8h-9h, 15h-19h

účetní: Michaela Bartošková

E-mail: michaela.zizkov2@seznam.cz

úřední hodiny: po: 16 h-19h

číslo účtu: 2700073883/2010